

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босна и Херцеговина

Predmet broj: S1 2 K 008884 12 Kž 2

Datum održavanja sjednice: 26.07.2012. godine

Datum pismenog otpravka: 27.08.2012. godine

Pred vijećem Apelacionog odjeljenja u sastavu:

sudija Vučinić Hilmo, predsjednik vijeća

sudija Popovac Nedžad

sudija Begić Redžib

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv optuženog
Oruqi Luana

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Čavka Oleg

Optuženi:

Oruqi Luan

Branilac optuženog Oruqi Luana

Advokat Kovač Mirza iz Sarajeva

Broj: S1 2 K 008884 12 Kž 2
Sarajevo, 26.07.2012. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Vučinić Hilme, kao predsjednika vijeća, te sudija Popovac Nedžada i Begić Redžiba, kao članova vijeća, uz sudjelovanje stručnog saradnika Dubak Igora, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Oruqi Luana, zbog krivičnog djela Neovlašten promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući povodom žalbe Tužilaštva BiH izjavljene na presudu Suda BiH broj S1 2 K 008884 12 K od 14.06.2012. godine, nakon sjednice Apelacionog vijeća održane u prisustvu, tužioca Tužilaštva BiH, Čavka Olega, optuženog Oruqi Luana i njegovog branioca, advokata Kovač Mirze, dana 26.07.2012. godine, donijelo je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana, žalba Tužilaštva BiH i potvrđuje presuda Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 008884 12 K od 14.06.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

1. Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 008884 12 K od 14.06.2012. godine, optuženi Oruqi Luan oglašen je krivim da radnjama opisanim u izreci presude, počinio krivično djelo Neovlašten promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, pa ga je sud na osnovu navedenih zakonskih propisa, te primjenom odredbi iz člana 39., 42. i 48. KZ BiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina.

2. Istom presudom, a temeljem odredbi iz člana 56. KZ BiH, optuženom Oruqi Luanu u izrečenu kaznu zatvora uračunato je vrijeme provedeno u pritvoru od 02.02.2012. godine, pa do upućivanja na izdržavanje izrečene kazne zatvora, dok mu je na osnovu člana 74. KZ BiH izrečena mjera sigurnosti oduzimanja predmeta koji su taksativno pobrojani u izreci presude. Također, na osnovu 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka koje će sud utvrditi posebnim rješenjem nakon pribavljanja potrebnih podataka.

3. Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo BiH pobijajući istu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji. Tužilaštvo smatra da izrečena kazna optuženom Oruqi Luanu u trajanju od 5 (pet) godina zatvora ne zadovoljava ciljeve specijalne, a posebno ne generalne prevencije, jer se ovako izrečenom kaznom šalje poruka kriminalcima da i dalje nastave sa činjenjem predmetnih krivičnih djela.

4. Osparavajući pobijanu presudu iz ovog žalbenog osnova, žalbom Tužilaštva nadalje se tvrdi da okolnost da je porodica optuženog pogođena posljedicama izvršenja predmetnog krivičnog djela (zbog bacanja bombe na njegovu kuću i pogibije njegovog daidže, te zbog toga iseljenja njegove porodice sa Kosova) je cijenjena kao olakšavajuća, mada ne postoje konkretni dokazi da se to zaista i desilo. Također, Tužilaštvo posebno podvlači i činjenicu da u toku istrage nije postojala saradnja optuženog Oruqi Luana sa Tužilaštvom, te da stoga ta okolnost od strane prvostepenog vijeća nije trebala biti cijenjena kao olakšavajuća okolnost.

5. Žalbom se konačno ukazuje na količinu i kvalitet opojne droge „herion“ koju je prenosio optuženi Oruqi, zatim teške posljedice koja ova opojna droga prouzrokuje po živote mladih ljudi, kao i na činjenicu da su se za manje količine i „lakše“ vrste opojnih droga pred ovim sudom drugim optuženim izricale teže kazne.

6. Odgovore na žalbu Tužilaštva dostavili su optuženi Oruqi Luan i njegov branilac, advokat Kovač Mirza.

7. Branilac optuženog Oruqi Luana, u odgovoru na žalbu Tužilaštva ističe je da optuženi u toku istražnog postupka saradivao sa Tužilaštvom, te da mu je tužilac zbog toga i bio obećao kaznu zatvora u trajanju od 2 do 3 godine. Branilac smatra da su u pobijanoj presudi pravilno utvrđene sve okolnosti iz odredbe člana 48. KZ BiH, te da će se kaznom zatvora od 5 (pet) godina u potpunosti postići svrha kažnjavanja, zbog čega predlaže da se žalba Tužilaštva odbije kao neosnovana.

8. Optuženi Oruqi Luan u odgovoru na žalbu Tužilaštva, također tvrdi da je od samog početka saradivao sa Tužilaštvom i da mu je zbog toga ponuđena nagodba i to kazna zatvora u trajanju od 2 do 3 godine za predmetno krivično djelo. Osim toga, optuženi ukazuje na probleme sa kojim se susrela njegova porodica zbog činjenice njegove saradnje sa Tužilaštvom.

9. Na sjednici Apelacionog vijeća održanoj dana 26.07.2012. godine,

postupajući u smislu odredbe iz člana 304. ZKP BiH, Tužilaštvo je iznijelo žalbene navode i prijedloge iz pismeno podnesene žalbe, a odbrana je nakon što je iznijela odgovor na ove žalbene tvrdnje, predložila da se žalba Tužilaštva odbije kao neosnovana.

10. Nakon što je vijeće Apelacionog odjeljenja, u smislu odredbe člana 306. ZKP BiH, ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora i prijedloga, odlučeno je kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede.

11. Postupajući u smislu člana 48. KZ BiH, odnosno razmatrajući sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog Oruqi Luana prvostepeno vijeće je od olakšavajućih okolnosti utvrdilo da se radi o porodičnom čovjeku, ocu troje malodobne djece, neosuđivanom, da je porodica optuženog pogođena posljedicama izvršenja ovog krivičnog djela, zbog čega i optuženi već snosi posljedice svog djela, zatim činjenicu manjeg stepena krivnje optuženog od ostalih sudionika inkriminisanog događaja, činjenicu saradnje optuženog sa Tužilaštvom BiH, te da je na samom početku glavnog pretresa priznao izvršenje krivičnog djela i iskazao iskreno kajanje, čime je doprinio ostvarenju načela ekonomičnosti i efikasnosti sudskog postupka.

12. Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog prvostepeno vijeće cijenilo je činjenicu da se u konkretnom slučaju radi o većoj količini visokokvalitete opojne droge „herion“, dok drugih otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije utvrdilo.

13. Žalbom Tužilaštva ističe se da saradnja optuženog Oruqi Luana sa Tužilaštvom nije trebala biti cijenjena kao olakšavajuća okolnost, jer je izostala od strane optuženog, kao i da okolnost da je porodica optuženog pogođena posljedicama izvršenja ovog krivičnog djela, zbog čega i optuženi već snosi posljedice svog djela, nije trebala biti cijenjena kao olakšavajuća na strani optuženog, s obzirom da ova tvrdnja odbrane nije potkrijepljena odgovarajućim dokazima.

14. Međutim, apelaciono vijeće nalazi, iako Tužilaštvo tvrdi suprotno, da je saradnja između optuženog Oruqi Luana i Tužilaštva BiH postojala. Naime, iz dopisa Tužilaštva upućenom Sudu od dana 16.05.2012. godine, na koji se odbrana u odgovoru na žalbu poziva, zaista proizilazi da je postupajući tužilac tom prilikom istakao da je optuženi priznao izvršenje predmetnog krivičnog djela, kao i da je u više navrata iznosio nove činjenice i okolnosti potrebne za razrješenje ove krivičnopravne stvari, koje činjenice kako tužilac dalje tvrdi, predstavljaju olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, stoga i

apelaciono vijeće smatra da je prvostepeno vijeće pravilno postupilo kada je ovu okolnost cijeniло kao olakšavajuću na strani optuženog.

15. Utvrđenje prvostepenog vijeća, da je porodica optuženog pogođena posljedicama izvršenja ovog krivičnog djela, zbog čega i optuženi već snosi posljedice svog djela, od strane odbrane, učinjeno je vjerovatnim, a kako od strane Tužilaštvo nije dokazano drugačije, ovu okolnost je u smislu člana 3. stav 2. ZKP BiH i trebalo cijeliti kao olakšavajuću na strani optuženog, zbog čega je valjalo odbiti kao neosnovane žalbene prigovore Tužilaštva istaknute u ovom pravcu.

16. S obzirom na prethodno navedeno, apelaciono vijeće smatra da su okolnosti iz odredbe člana 48. KZ BiH na strani optuženog, pobijanom presudom pravilno utvrđene, te da nema mjesta prigovorima Tužilaštva kojim se tvrdi suprotno.

17. Također, Apelaciono vijeće smatra da je prvostepeno vijeće navedenim okolnostima, prilikom odmjeravanja kazne zatvora optuženom, dalo opravdan značaj, te nalazi da će se kaznom zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, ostvariti svrha kažnjavanja kako sa aspekta specijalne, tako i generalne prevencije, predviđenih odredbom člana 6. i 39. KZ BiH.

18. Najzad, bitno je napomenuti da se krivičnopravna sankcija izriče učiniocu, a ne djelu, stoga činjenica da je u drugim predmetima, kako se žalbom tužioca tvrdi, i za manje količine i „lakše“ vrste opojnih droga izricana teža kazna, ne može biti osnov niti okolnost koja bi se cijnila prilikom odmjeravanja kazne zatvora ovom optuženom.

19. Zbog svega navedenog, na osnovu člana 310. u vezi sa članom 313. ZKP BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar:

Igor Dubak

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A**

Hilmo Vučinić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalbe nije dopuštena.